

DOŠLO DNE:
31.5.2012

Číslo jednací 56976/2012-O25

Oživení, o.s.
Muhova 13/232
160 00 Praha 6

Praha 30. května 2012

Věc: Rozhodnutí o odvolání

Společnost České dráhy, a.s. (dále jen „ČD“) obdržela dne 30.4.2012 odvolání žadatele - občanského sdružení Oživení, o.s., se sídlem Lublaňská 18, Praha 2, PSČ: 120 00, s doručovací adresou Muhova 13/232, Praha 6, PSČ: 160 00 (dále jen „žadatel“) ze dne 23.4.2012, proti rozhodnutí společnosti ČD ze dne 16.4.2012, č.j. 1343/2012-O25 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým společnost ČD rozhodla o žádosti žadatele ze dne 27.3.2012 o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“).

Jakožto nadřízený orgán ve smyslu § 20 odst. 5 zákona jsem posoudil odvolání žadatele a v souladu s § 16 odst. 3 zákona, ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), jsem rozhodl

takto:

Rozhodnutí společnosti České dráhy, a.s. ze dne ze dne 16.4.2012, č.j. 1343/2012-O25, o odmítnutí žádosti žadatele – občanského sdružení Oživení, o.s., se sídlem Lublaňská 18, Praha 2, PSČ: 120 00, s doručovací adresou Muhova 13/232, Praha 6, PSČ: 160 00, o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., se v rozsahu vedlejších ustanovení výroku I. napadeného rozhodnutí, pokud jde o poskytnutí všech smluv uzavřených mezi společnostmi České dráhy, a.s., Masaryk Station Investment a.s., a Masaryk Station Development a.s., a dále poskytnutí kopie stanoviska Advokátní kanceláře Rychetský a Hlaváček k materiálu „Řešení lokality Praha - Masarykovo nádraží - prováděcí smlouvy“ z roku 2006, včetně případných dodatků a příloh, jakož i uvedení jmen osob, které smlouvy uzavřené mezi společnostmi České dráhy, a.s., Masaryk Station Investment a.s. a Masaryk Station Development a.s. za každou smluvní stranu podepsaly, a výroku II. napadeného rozhodnutí

zrušuje

a věc se vrací k novému projednání.

Odůvodnění:

Žadatel svým odvoláním brojí proti části výroku I. a proti výroku II. napadeného rozhodnutí o žádosti o poskytnutí informace ze dne 27.3.2012 (dále jen „žádost“), jíž se domáhal poskytnutí všech smluv uzavřených mezi společnostmi České dráhy, a.s., Masaryk Station Investment a.s., a Masaryk Stati-

on Development a.s., a dále poskytnutí kopie stanoviska Advokátní kanceláře Rychetský a Hlaváček k materiálu „Řešení lokality Praha - Masarykovo nádraží - prováděcí smlouvy“ z roku 2006, včetně případných dodatků a příloh, jakož i uvedení jmen osob, které smlouvy uzavřené mezi společnostmi České dráhy, a.s., Masaryk Station Investment a.s. a Masaryk Station Development a.s. za každou smluvní stranu podepsaly.

Uvedené informace nebyly na základě napadeného rozhodnutí žadateli poskytnuty, neboť tyto informace byly označeny jako obchodní tajemství, a žadateli je nebylo možné poskytnout podle § 9 odst. 1 zákona, resp. v případě jmen osob uzavírajících předmětné smlouvy je nebylo možné poskytnout z důvodu ochrany osobních údajů podle § 8a zákona.

Žadatel ve svém odvolání namítá, že v rozhodnutí jsou chybně označeny body žádosti, kdy v závěru žádosti mělo být výslovně zdůrazněno, jaké informace žadatel i nadále po povinném subjektu vyžaduje (a které již nikoli).

K tomu odvolací orgán uvádí, že v samotné žádosti, konkrétně části Ad A) žádosti (tj. části obsahujícími prvních šest označení požadovaných údajů a informací o nichž bylo rozhodnuto), je uvedeno: „*Tímto Vás vyzývám, aby společnost České Dráhy, a.s. respektovala pravomocné rozhodnutí soudu a jakožto povinný subjekt poskytla Oživení, o.s. požadované informace...*“, přičemž následuje výčet otázek zcela odpovídající znění žádosti. Z tohoto znění, které není dále v žádosti negováno, plyne, že v napadeném rozhodnutí je označení požadovaných údajů a informací, o nichž bylo rozhodnuto, zcela správné a nezatěžuje dané rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, což ostatně žadatel ani nenamítá.

Žadatel ve svém odvolání dále namítá, že považuje za zcela nespornou skutečnost, že společnost ČD, a.s. je povinným subjektem ve smyslu zákona s tím, že o povinném subjektem tvrzeném důvodu pro neposkytnutí informací již bylo pravomocně rozhodnuto soudy (odkazuje se na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11.11.2010, č.j. 10 Ca 117/2009-71 ve spojení s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 8.9.2011, č.j. 9 As 48/2011-129).

K uvedené námitce žadatele odvolací orgán uvádí, že ke stanovisku uváděném v napadeném rozhodnutí, tedy že žádostí požadované informace jsou svou povahou vyňaty z informační povinnosti ve smyslu zákona, neboť se nevztahují k činnosti související s nakládáním s veřejnými prostředky, již je provozování veřejné osobní železniční dopravy, je na místě podrobněji zohlednit rozlišující kritéria původu dotčených finančních prostředků.

Lze uvést, že citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu obecně nevylučuje použití rozlišovacího kritéria původu finančních prostředků pro určení, zda v konkrétním případě podléhá obsah žádosti informační povinnosti či nikoli (srov. část VII. odůvodnění cit. rozsudku).

S ohledem na námitku žadatele lze uzavřít, že napadené rozhodnutí by mělo být v tomto směru ve vztahu k naplnění znaků (ne)veřejného původu finančních prostředků podrobnější, jelikož ze stávajícího odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze jednoznačně identifikovat, jak povinný subjekt posoudil naplnění těchto znaků u žadatelem požadovaných informací. Z tohoto důvodu odvolací orgán tedy přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí v odvoláním napadeném rozsahu. Předmětnou námitku žadatele tak povinný subjekt při novém rozhodnutí ve věci zohlední.

Žadatel dále namítá, že informace poskytnuté povinným subjektem k bodu 7. žádosti (dle žadatele k bodu 1. žádosti) nejsou úplné, přičemž není výslovně konstatována neexistence dodatků těchto smluv, kdy některé ze smluv nejsou náležitě podrobně rozlišeny od ostatních.

Odvolací orgán v tomto ohledu uvádí, že námitce žadatele nelze přisvědčit, neboť poskytnuté informace představují úplný přehled smluv uzavřených mezi společnostmi ČD, a.s., Masaryk Station

Investment a.s. a Masaryk Station Development a.s. Vzhledem k tomu, že jiné označení smluv, než které je uvedeno v napadeném rozhodnutí, nemá povinný subjekt k dispozici, nelze přisvědčit námitce žadatele o jejich nedostatečném rozlišení.

Žadatel ve svém odvolání dále namítá nesprávné právní posouzení věci, pokud jde o uvedení jmen osob, jež smlouvy uzavřené mezi společnostmi České dráhy, a.s., Masaryk Station Investment a.s., a Masaryk Station Development a.s. za každou smluvní stranu podepsaly, kdy uvádí, že dotčené osobní údaje lze zpracovávat i bez souhlasu subjektu údajů, a to na základě výjimek daných ustanoveními § 5 odst. 2 písm. f) a písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOOÚ“), s tím, že dotčené osobní údaje jsou zveřejněnými osobními údaji ve smyslu § 4 písm. l) ZOOÚ, protože ze všech těchto důvodů nepoživají ochrany dané cit. zákonem.

K této námitce žadatele odvolací orgán uvádí, že dle § 8a zákona informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, zvláštním právním předpisem upravujícím ochranu osobních údajů je ZOOÚ. Ustanovení § 5 odst. 2 ZOOÚ dále stanoví, že osobní údaje lze zpracovávat (mj. je uveřejňovat a zpřístupňovat třetím osobám) pouze se souhlasem subjektu údajů, tedy v případě požadovaných údajů pouze se souhlasem dotčených osob.

Dle názoru odvolacího orgánu nelze přisvědčit interpretaci žadatele, pokud jde o uplatnění výjimky uvedené v § 5 odst. 2 písm. d) ZOOÚ, a to z toho důvodu, že se v daném případě o zveřejněné údaje nejedná, neboť nejde o pravidelně uveřejňovanou informaci vyplývající např. ze zápisu v obchodním rejstříku. Tuto skutečnost ostatně dokládá samotné podání žádosti žadatele.

Rovněž se pak v daném případě zřejmě nelze ztotožnit s aplikací výjimky dle § 5 odst. 2 písm. f) ZOOÚ, kdy dotčené ustanovení hovoří o osobních údajích o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení. Otázka, zda subjekt údajů není v žádném z případů veřejně činnou osobou, zaměstnancem či funkcionářem veřejné správy, by měla nicméně být předmětem komplexnějšího odůvodnění, protože i s ohledem na výše uvedené přistupuji ke zrušení napadeného rozhodnutí. Předmětnou námitku žadatele tak povinný subjekt při novém rozhodnutí ve věci zohlední.

Žadatel ve svém odvolání dále namítá, že za důvod pro neposkytnutí informací požadovaných v bodu 8. a 9. žádosti (dle žadatele bodu 2. a 3. žádosti) povinný subjekt označil ochranu obchodního tajemství ve smyslu § 17 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“) ve spojení s § 9 odst. 1 zákona, aniž své rozhodnutí o odmítnutí žádosti náležitě odůvodnil, což dle jeho názoru působí nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Závěrem svého odvolání žadatel namítá, že má-li být určitá informace považována za obchodní tajemství ve smyslu § 9 odst. 1 zákona, musí být jako taková, v souladu se skutečným stavem věci, označena již před doručením žádosti o informaci (odkazuje se na Nejvyššího správního soudu sp.zn. 6 A 136/2002). Dle názoru žadatele dále ochranu obchodního tajemství nelze pojmát tak, aby kvůli ochraně určité pasáže smlouvy nebyla smlouva žadateli poskytnuta jako celek.

Povinný subjekt ve svém prvostupňovém rozhodnutí podrobně uvedl, že požadované informace naplňují veškeré znaky a mají povahu obchodního tajemství ve smyslu § 17 obchodního zákoníku. Bylo konstatováno, že požadované informace představují skutečnosti technické a obchodní povahy, týkající se podniků dotčených obchodních společností (tedy v relevantních případech ČD, a.s., Masaryk Station Investment a.s. a Masaryk Station Development a.s.). Jak je dále uvedeno v prvostupňo-

vém rozhodnutí, požadované informace se týkají koncepce rozvoje nemovitostí ve vlastnictví společnosti ČD, a.s., mají pro dotčené obchodní společnosti materiální i nemateriální hodnotu a nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné, přičemž mají být podle vůle dotčených podnikatelů utajeny a tito také odpovídajícím způsobem utajení těchto informací zajišťují.

K námitce žadatele, že smlouva nemůže být pojmově obchodním tajemstvím lze uvést, že se zákon vztahuje na poskytování informací, kdy není možné domáhat se vydání smlouvy jako takové (listiny, která daný právní úkon zachycuje), nýbrž jen informace o obsahu takové smlouvy. Právě tyto informace jsou také skutečnostmi ve smyslu § 17 obchodního zákoníku a v daném případě představují obchodní tajemství.

Žadatel dále uvádí, že zákon v § 9 odst. 1 stanoví pro omezení přístupu k informacím podmínku, aby určitá informace byla jako obchodní tajemství označena.

Vychází přitom ze znění zákona předcházejícího nověle zákona provedenou zákonem č. 61/2006 Sb. Současná dílce ustanovení stanoví, že pokud je požadovaná informace obchodním tajemstvím, povinný subjekt ji neposkytne. Za rozhodující tedy lze považovat výlučně naplnění znaků obchodního tajemství dle § 17 obchodního zákoníku, které dle napadeného rozhodnutí současně naplněny byly.

K námitce žadatele o nedostatečném odůvodnění naplnění pojmových znaků obchodního tajemství v napadeném rozhodnutí odvolací orgán dále uvádí, že společnost ČD se v napadeném rozhodnutí vypořádala se skutečností, že se v daném případě jedná o obchodní tajemství, ve vztahu ke všem požadovaným informacím a naplnění jednotlivých znaků obchodního tajemství u každé jednotlivé požadované informace již nebylo dále upřesňováno. Ačkoliv napadené rozhodnutí formálně obsahuje všechny náležitosti kladené obecně na rozhodnutí v ustanovení § 68 správního řádu, přesto lze s ohledem na námitku žadatele uzavřít, že napadené rozhodnutí by mělo být v tomto směru ve vztahu k naplnění znaků obchodního tajemství u požadovaných informací podrobnější, jelikož ze stávajícího odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze jednoznačně identifikovat, jak povinný subjekt posoudil naplnění znaků obchodního tajemství u jednotlivých žadatelem požadovaných informací. Pakliže povaha požadovaných informací umožňuje alespoň jejich částečné poskytnutí, povinný subjekt tyto informace, s možností anonymizace či znepřístupnění zákonem chráněných informací, v souladu se zákonem žadateli poskytne. Z uvedených důvodů odvolací orgán rovněž přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí v odvoláním napadeném rozsahu. Předmětnou námitku žadatele tak povinný subjekt při novém rozhodnutí ve věci zohlední.

Se zřetelem na veškeré výše uvedené skutečnosti odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí, za použití ustanovení právních předpisů uvedených ve výroku a v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

S pozdravem

